

idet dog fritagelse for så vidt angår byggeri, der er taget i brug efter 1. januar 1963, kun kunne ske i kommuner, hvor reglerne om huslejekontrol i boligreguleringslovens kap. II ikke er gældende. Er statslåns ydet, kan det kræves, at der erlægges ekstraordinært afdrag.

Ordningen er nærmere gennemført således, at der er åbnet adgang for udlejere, der har ønsket det, til at få fritagelse på betingelse af, at den del af normaliseringsforhøjelserne, der i de ustøttede ejendomme skulle indbetales til Grundejernes Investeringsfond, i disse ejendomme er krævet erlagt som ekstraordinært afdrag.

Ca. 80 pct. af ejendommene af den pågældende art har foretrukket den ordning.

Reglerne herom foreslås videreført, men da der efter den fremtidige lejelovgivning savnes en målestok for, i hvilket omfang der kan kræves ekstraordinært afdrag, foreslås det i stedet at kræve, at ejendomme, der fritages, skal have forhøjet statslånsrenten til 6,5 pct. Statslånsrenten er i ejendomme, der er påbegyndt opført før 1. oktober 1954, 3,5 pct. p. a. I senere opførte ejendomme er renten højere.

På grund af forslaget om indførelse i lov om midlertidig regulering af boligforholdene af princippet om omkostningsbestemt leje skønnes det ikke påkrævet at undtage ejendomme, der er taget i brug i 1963 og senere, fra ordningen.

Bestemmelsen i § 103 om adgang til lejeforhøjelse til dækning af den øgede statslånsydelse foreslås opretholdt, medens de øvrige regler i denne bestemmelse om lejeforhøjelse til dækning af bortfald af driftsydelser fra det offentlige ikke længere skønnes påkrævede, da disse ydelser nu er faldet bort.

#### *Til § 89.*

Disse bestemmelser betegner en videreførelse af de tilsvarende bestemmelser i 1.67, § 104, med de fornødne redaktionelle ændringer af lovhensvisninger.

#### *Til § 90*

Ved overgangsbestemmelsen i stk. 3 åbnes mulighed for, at igangværende kollegiebyggeri, hvor statsstøtten efter de gældende regler ikke er endeligt berigtiget, efter bygherrens anmodning kan overgå til finansiering efter lovforslagets regler, hvilket bl. a. vil kunne være ønskeligt under hensyn til den lavere husleje, der vil kunne opnås ved de nuværende obligationskurser. Det forudsættes, at boligministeren forhandler med vedkommende kommune om ydelsen af dennes låneandel, og at kommunen kan tiltræde ordningen.

#### *Til § 91.*

De hidtil indbetalte normaliseringsbidrag er efter 1.67, § 27, stk. 2, i alt væsentligt bundet til at skulle anvendes som lån til nybyggeri. Dette sker efter en i 1968 fastlagt udlånsplan, som tilsigter at skabe balance mellem de indbetalte bidrag og udlånet, og som bl. a. forudsætter en årlig kvote på 12.000 almennyttige lejligheder. Efter fondens regnskaber for 1973 har der også hidtil været en sådan balance, idet normaliseringsbidragene i perioden frem til 1. januar 1974 har andraget ca. 216 mill. kr. samtidig med, at der er givet tilsagn om landsbyggefondslån ligeledes til ca. 216 mill. kr. Det igennem den senere tid stedfaldne fald i nybyggeriets omfang og det herved sparede udlån har imidlertid medført, at der ikke fuldt ud er disponeret over de indskudte beløb. Det fremkomne „overskud“ foreslås opgjort og samtidig frigjort til almindelig anvendelse til varetagelse af fondens formål ifølge lovforslaget, bl. a. med henblik på at åbne mulighed for en hurtigere overgang til de nye finansieringsregler, jfr. bemærkningerne til § 93.

#### *Til § 92.*

Om baggrunden for bestemmelsen henvises til de indledende bemærkninger under B,15.

#### *Til § 93.*

Ifølge den boligpolitiske aftale, pkt. 1, skal den nye finansieringsordning for almennyttigt byggeri gælde fra 1. april 1975, dog eventuelt fra 1. januar 1975.

Det foreslås på denne baggrund at lade den nye lov træde i kraft allerede den 1. januar 1975. For de forskellige långivere (staten, kommunerne, Hovedstadsrådet, Boligselskabernes Landsbyggefond) vil imidlertid melde sig så mange problemer af såvel bevillingsmæssig som af administrativ art, at det er et spørgsmål, om nyordningen vil kunne komme til at fungere gnidningsløst med så kort varsel. For at undgå et ellers muligt „slip“ i byggevirksomheden vil det derfor være nødvendigt at etablere en overgangsperiode, hvor der tillige kan bevilges støtte efter de hidtil gældende regler. Denne overgangsperiode foreslås fastsat til januar kvartal 1975.

Ifølge lovforslaget kan der bevilges støtte til opførelse af byggerier med indtil 8.000 lejligheder årligt. Det kunne på denne baggrund synes naturligt at begrænse den samlede støtteramme for januar kvartal 1975 til højst 2.000 lejligheder, hvad enten støtten ydes efter kap. IV og VI-VII eller efter overgangsbestemmelsen i § 93, stk. 2. En sådan begrænsning i selve lovteksten kunne imidlertid indebære risiko for, at det fastlagte program for offentlig støtte i 1974-75 ikke vil kunne opfyldes, såfremt en